

Warszawa, 14 marca 2017 r.



PRZEWODNICZĄCY
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ
w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych

BDF1.4812.1.2017

ZATWIERDZAM

Mateusz Morawiecki

MINISTER FINANSÓW

Sprawozdanie
z działalności Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych
oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających
pierwszej instancji w 2016 r.

Wykonując dyspozycję art. 192 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 i z 2012 r. poz. 1529 z późn. zm.), przedkładam sprawozdanie z działalności Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji w roku 2016, z uprzejmą prośbą o zatwierdzenie.

Przewodniczący
Główniej Komisji Orzekającej

Jan Pyrcak

I

Działalność Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w 2016 r.

1. Informacje podstawowe

- 1) Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (zwana dalej GKO) jest organem drugiej instancji orzekającym w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529, z późn. zm. - zwanej dalej także uondfp).
- 2) GKO rozpoznaje środki zaskarżenia, w szczególności odwołania od orzeczeń i zażalenia na postanowienia wydane przez komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wniesione przez strony za pośrednictwem komisji orzekającej, która wydała zaskarżane rozstrzygnięcie (art. 138 ust. 1 uondfp). GKO jest również organem właściwym do stwierdzenia nieważności prawomocnego postanowienia lub orzeczenia wydanego przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także rozstrzyga w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem lub orzeczeniem wydanym przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 157 i 163 ust. 3 uondfp).
- 3) Przewodniczący GKO rozpatruje zażalenia na zarządzenia przewodniczących komisji orzekających, określa właściwość komisji w sprawach spornych oraz sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 138 ust. 1, art. 81 ust. 2 – 4, art. 194 i 195 uondfp). Przewodniczący GKO kieruje pracą tej komisji.
- 4) Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia siedzibę, obsługę prawną i organizacyjno-techniczną GKO oraz ponosi wydatki związane z jej funkcjonowaniem. Sprawuje także nadzór nad działalnością administracyjną GKO.
- 5) Przewodniczącego GKO i jego zastępcę powołuje i odwołuje, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezes Rady Ministrów. Członków GKO

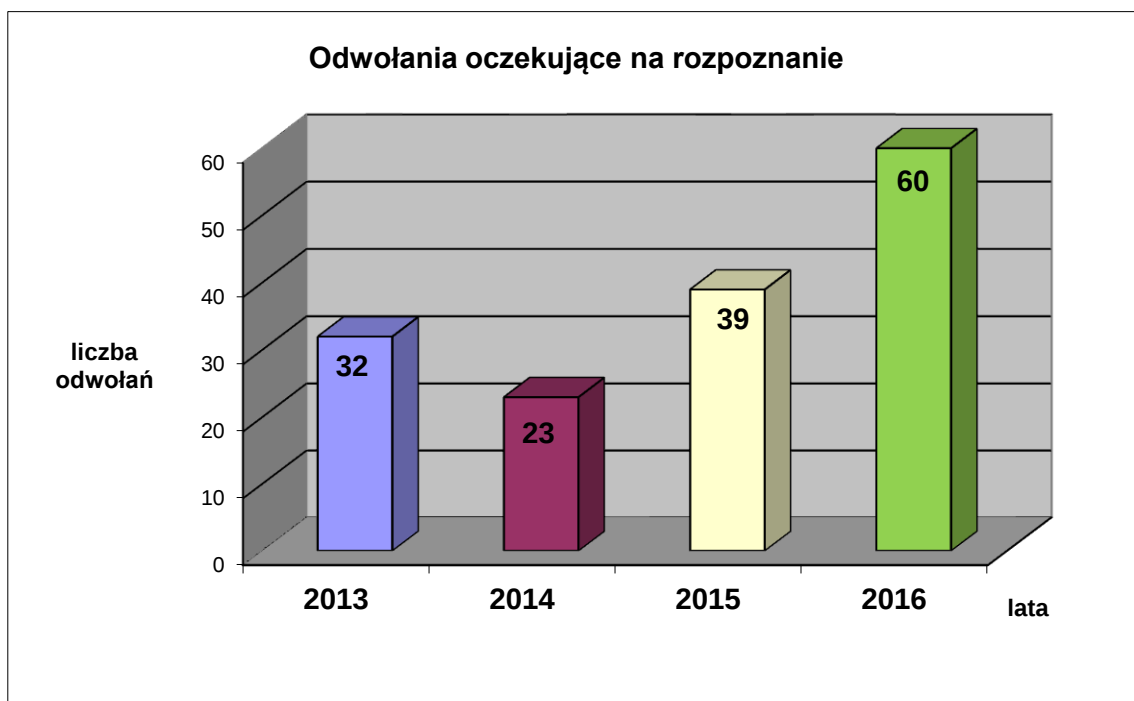
powołuje i odwołuje, na wniosek Przewodniczącego GKO zaopiniowany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezes Rady Ministrów. W okresie sprawozdawczym w skład GKO wchodził Przewodniczący, Zastępca Przewodniczącego oraz do 6 stycznia - 20 członków, od 7 stycznia do 9 marca - 19 członków, w okresie od 10 marca do 14 lipca - 18 członków a od 15 lipca 2016 r. - 21 członków.

2. Informacja o liczbie odwołań w roku sprawozdawczym

1) Odwołania pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym

1 stycznia 2016 r. GKO miała do rozpoznania **60** odwołań¹ (które wpłynęły do GKO w 2015 r. i wcześniej), od **49** orzeczeń wydanych w pierwszej instancji².

Wykres nr 1: Liczba odwołań oczekujących na rozpoznanie wg stanu na początek roku sprawozdawczego: 2013, 2014, 2015 oraz 2016 (ujęcie porównawcze)

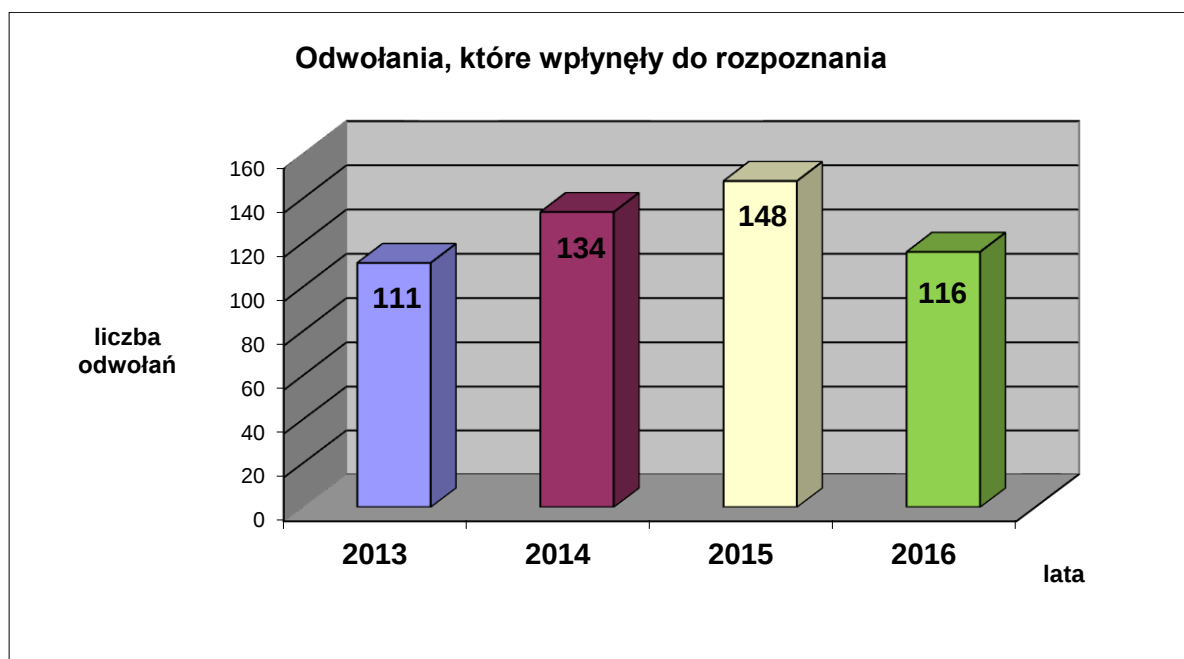


¹ Od jednego orzeczenia może być złożone więcej niż jedno odwołanie (orzeczenie może dotyczyć więcej niż jednego obwinionego a każdy z obwinionych jest uprawniony do złożenia odwołania w części dotyczącej jego osoby, ponadto rzecznik może złożyć odwołanie w części dotyczącej jednego obwinionego lub odwołania w zakresie kilku osób).

² Należy zaznaczyć, że *Sprawozdanie z działalności Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających pierwszej instancji w 2015 r. w części I pkt 2 ppkt 3* zatytułowanym: „*Odwołania pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego*”, zawiera nieprawidłowe dane (popołniono pomyłkę przy sporządzaniu sprawozdania). Wskazana została liczba 59 odwołań pozostających do rozpoznania na koniec roku 2015, a winno być 60. Niniejsze sprawozdanie w odniesieniu do kwestii odwołań pozostających do rozpoznania na dzień 1 stycznia 2016 r. posługuje się skorygowaną liczbą.

W 2016 r. wpłynęło do GKO **116** odwołań od **89** orzeczeń wydanych w pierwszej instancji. Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przekazał GKO do ponownego rozpoznania (po uchyleniu orzeczenia GKO) **1** odwołanie od orzeczenia komisji orzekającej pierwszej instancji.

Wykres nr 2: Liczba odwołań, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym: 2013, 2014, 2015 oraz 2016 (ujęcie porównawcze)



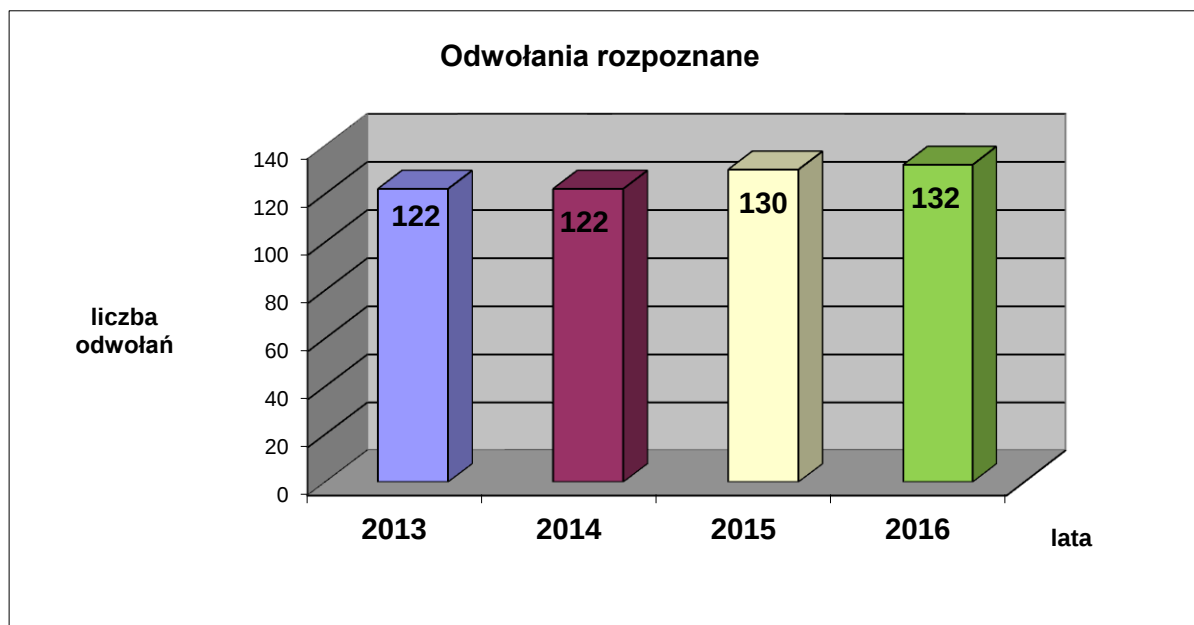
W GKO pozostawało zatem łącznie do rozpoznania w 2016 r. 176 odwołań od 138 orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

- a. Z ogólnej liczby **116** odwołań wniesionych w 2016 r. – **73** zostało wniesionych przez obwinionych i/lub ich obrońców, a **43** przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.
- b. Do GKO w 2016 r. wpłynęło:
 - **93** odwołania wniesione od orzeczeń wydanych przez regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy regionalnych izbach obrachunkowych,
 - **23** odwołania wniesione od orzeczeń międzyresortowych komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

2) Odwołania rozpoznane w ciągu roku sprawozdawczego

GKO rozpoznała w 2016 r. **132** odwołania, z czego: **1** odwołanie z 2013 r. (odwołanie to zostało przekazane GKO do ponownego rozpoznania - przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie - po uchyleniu orzeczeń GKO), **58** odwołań wniesionych w 2015 r. oraz **73** odwołania wniesione w 2016 r.

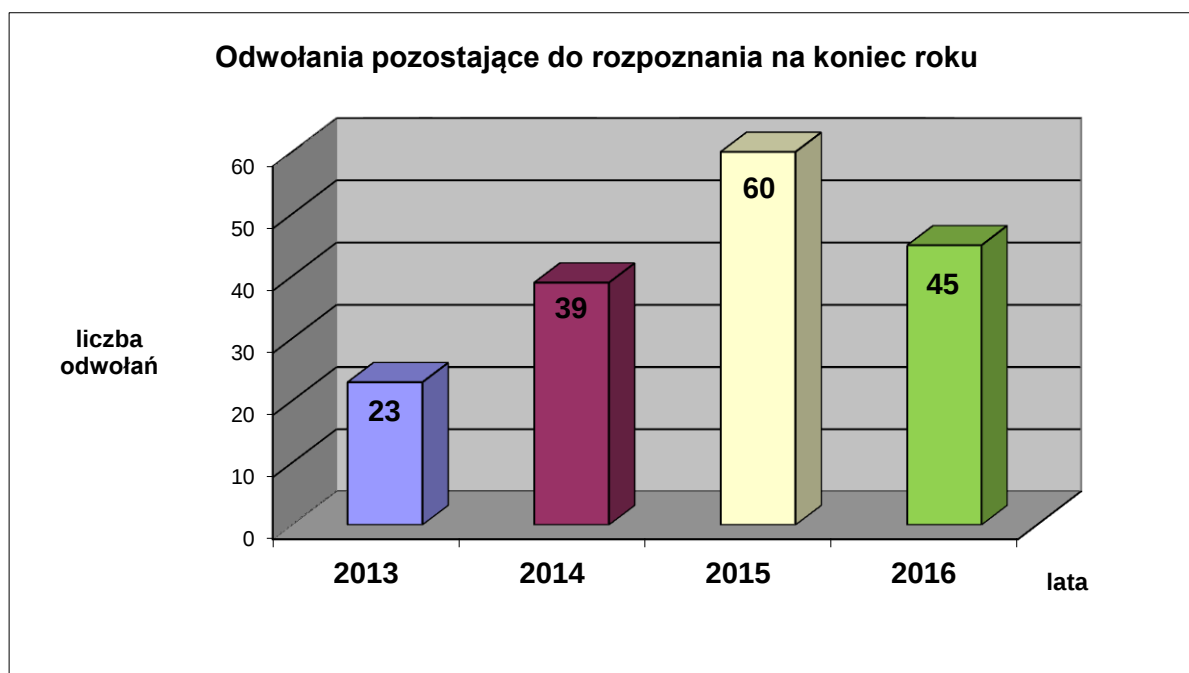
Wykres nr 3: Liczba odwołań rozpoznanych w ciągu: 2013, 2014, 2015 oraz 2016 roku (ujęcie porównawcze)



3) Odwołania pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego

31 grudnia 2016 r. pozostawało do rozpoznania **45** odwołań. Pozostałe do rozpoznania odwołania zostały załatwione na początku 2016 r., przed złożeniem niniejszego sprawozdania, z wyjątkiem **10** odwołań, których rozpoznanie z przyczyn niezależnych od komisji musiało zostać odroczone oraz **2** odwołań, w których postępowania zostały zawieszone.

Wykres nr 4: Liczba odwołań pozostających do rozpoznania na koniec: 2013, 2014, 2015 oraz 2016 roku (ujęcie porównawcze)



3. Sposób rozpoznania odwołań w roku sprawozdawczym.

1) W 2016 r. GKO rozstrzygnęła odwołania w następujący sposób:

rodzaj rozstrzygnięcia Głównej Komisji Orzekającej	rok wpływu odwołania		łączna liczba rozstrzygnięć
	2016 r.	2015 i wcześniej	
utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia	25	19	44
uchylenie, zmiana zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części	17	15	32
uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości lub w części	30	22	52
umorzenie postępowania	0	1	1
pozostawienie odwołania bez rozpoznania	1	2	3
łączna liczba rozstrzygnięć	73	59	132

2) Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i rozstrzygnięciu sprawy co do istoty.

a. Uchylając zaskarżone orzeczenie w całości lub w części i orzekając co do istoty, GKO:

- w **19** przypadkach uniewinniła obwinionych, których dotyczyło złożone odwołanie,
- w **4** przypadkach uniewinniła obwinionego od części przypisanych zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych, utrzymując w mocy w pozostałej części orzeczenie komisji pierwszej instancji,
- w **2** przypadkach uniewinniła od jednego z przypisanych zarzutów w pozostałym zakresie utrzymała w mocy rozstrzygnięcie o przypisaniu odpowiedzialności i złagodziła wymiar kary,
- w **3** przypadkach, utrzymując w mocy rozstrzygnięcie o przypisaniu odpowiedzialności, złagodziła wymiar kary w stosunku do obwinionych lub odstąpiła od jej wymierzenia,
- w **2** przypadkach zaostriżyła wymiar kary w stosunku do obwinionego,
- w **1** przypadku uniewinniła obwinionego od przypisanych zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a także w oparciu o art. 147 ust. 2 uodfp uniewinniła innego obwinionego, który nie wniósł odwołań od przypisanych mu zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych,
- w **1** przypadku w części umorzyła postępowanie z uwagi na znikomy stopień szkodliwości czynu, w pozostałej części utrzymała w mocy orzeczenie komisji pierwszej instancji.

b. Spośród orzeczeń uchylających orzeczenia komisji orzekających pierwszej instancji i uniewinniających obwinionych od stawianych zarzutów:

- **16** dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające;
- **3** dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez międzyresortowe komisje orzekające.

3) Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z art. 147 ust. 1 pkt 3 uodfp, GKO może uchylić orzeczenie komisji orzekającej pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Spośród takich orzeczeń GKO:

- **36** dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające,
 - **16** dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez międzyresortowe komisje orzekające.
- 4) Rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania zostało wydane ze względu na znikomy stopień szkodliwości naruszenia dla finansów publicznych (przesłanki umorzenia postępowania określa art. 78 ust. 1 uondfp).
- 5) Rozstrzygnięcia o pozostawieniu odwołania bez rozpoznania.

Pozostawienie środka zaskarżenia bez rozpoznania następuje w wyniku jego wycofania (art. 140 ust. 5 uondfp). W 2016 r. Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych, na podstawie art. 140 ust. 3 uondfp, wycofał ogółem **3** odwołania (dwa stosownymi zarządzeniami, a jedno w trakcie rozprawy przed GKO), złożone przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.

Liczba odwołań, które pozostawiono bez rozpoznania została uwzględniona zarówno w liczbie wniesionych odwołań jak i w tabeli ukazującej sposób rozpoznania spraw przez GKO (zob. tabela w pkt 3.1).

4. Inne sprawy załatwiane przez GKO i Przewodniczącego GKO w 2016 r.

- 1) GKO rozpoznała **2** zażalenia (złożone przez zawiadamiających) na postanowienia Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, dotyczące umorzenia postępowania wyjaśniającego. Jedno postanowienie utrzymała w mocy, a drugie uchyliła i przekazała do rozpoznania rzecznikowi dyscypliny (w pierwszej instancji).
- 2) GKO - rozpoznając zażalenie rzecznika dyscypliny finansów publicznych - utrzymała w mocy postanowienie komisji orzekającej pierwszej instancji o umorzenie postępowania ze względu na przedawnienie karalności.
- 3) GKO - rozpoznając **3** zażalenia obwinionych - uchyliła dwa postanowienia komisji orzekającej pierwszej instancji o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej i jedno utrzymała w mocy.
- 4) GKO - rozpoznając wniosek rzecznika dyscypliny finansów publicznych o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem komisji orzekającej pierwszej instancji - postanowiła uchylić prawomocne orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tej komisji.

- 5) Do Przewodniczącego GKO wpłynął wniosek o wyznaczenie innej komisji (niż wynika to z ogólnych zasad) jako właściwej do rozpoznania sprawy, który został uwzględniony.
- 6) Przewodniczący GKO - rozpoznając dwa zażalenia utrzymał w mocy **3** zarządzenia przewodniczących komisji orzekających pierwszej instancji w przedmiocie zwrotu do uzupełnienia wniosku o ukaranie.
- 7) Przewodniczącego GKO zaakceptował **3** programy szkoleń (dwóch wstępnych dla międzyresortowych komisji orzekających oraz jednego dodatkowego dla Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i rzeczników dyscypliny finansów publicznych właściwych w sprawach tej komisji).

5. Rozstrzygnięcia GKO zaskarżone do sądów administracyjnych.

- 1) W 2016 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wpłynęło **17** skarg na orzeczenia GKO.
- 2) Z rozpoznanych w 2016 r. przez WSA w Warszawie skarg na orzeczenia GKO, które wpłynęły do Sądu w 2016 r. i wcześniej, WSA w Warszawie **2** skargi odrzucił, w odniesieniu do **6** orzeczeń oddalił skargi.
- 3) **1** wyrok WSA w Warszawie oddalający skargę na orzeczenie GKO został w 2016 r. zaskarżony skargą kasacyjną do Naczelnego Sadu Administracyjnego.
- 4) W 2016 r. NSA w jednej sprawie oddalił skargę kasacyjną GKO na wyrok WSA w Warszawie uchylający orzeczenie GKO w zakresie wymierzonej kary, natomiast w innej sprawie uwzględnił skargę kasacyjną GKO na wyrok WSA w Warszawie, uchylający orzeczenie GKO.

6. Rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W myśl art. 188 – 191 uodnfp, GKO prowadzi rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w ramach którego udziela się odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W rejestrze zarejestrowano w 2016 r. **739** osoby oraz usunięto z niego dane dotyczące **654** osób, wobec których nastąpiło zatarcie ukarania. Ponadto, udzielono **2032** odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

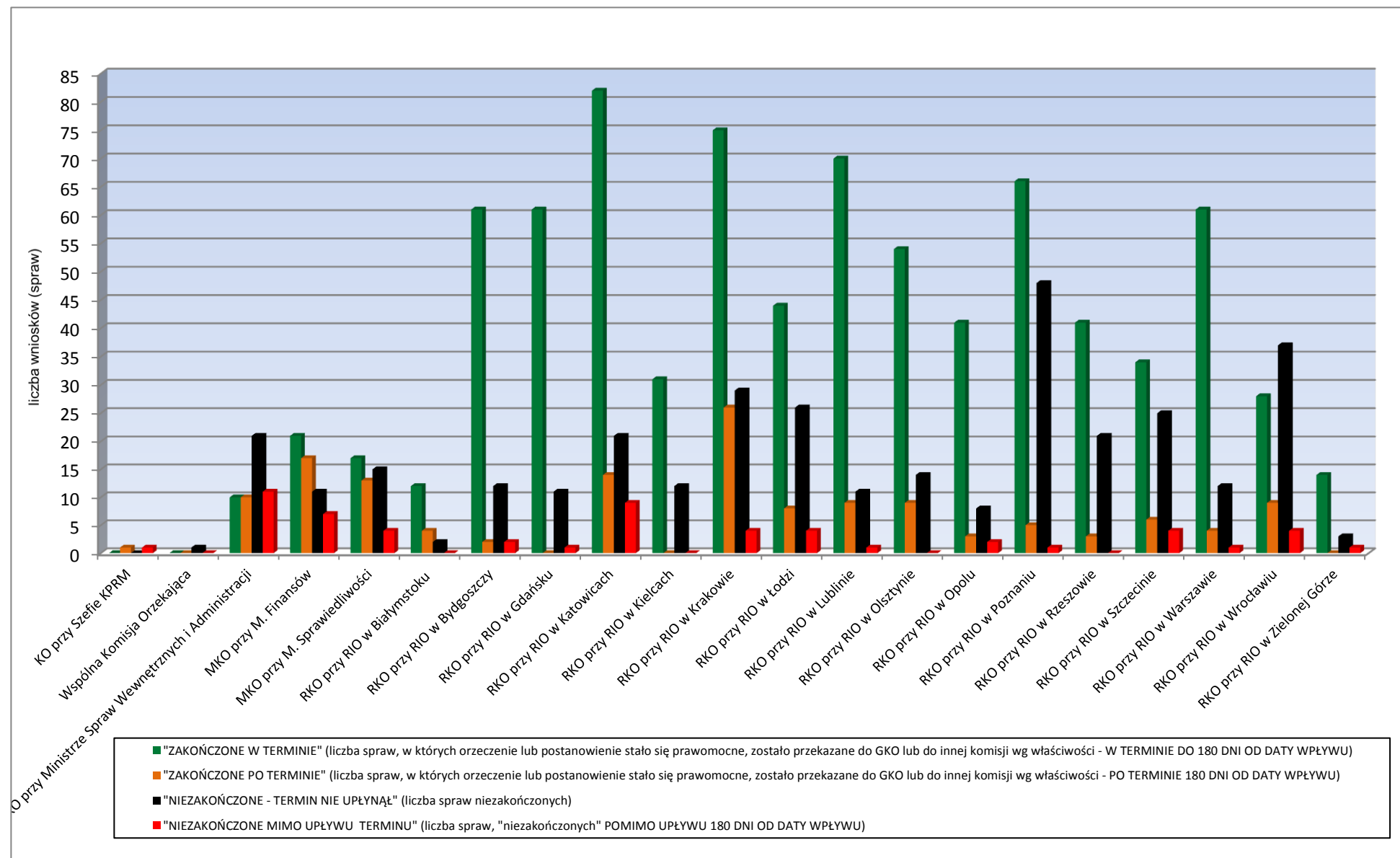
7. Nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 194 uondfp., Przewodniczący GKO sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających pierwszej instancji. W ramach nadzoru administracyjnego prowadzone były m.in. następujące działania.

- 1) Komisje orzekające pierwszej instancji były zobowiązane do przekazywania elektronicznych raportów – przygotowanych przez Biuro Dyscypliny Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów – zawierających informacje o załatwianych sprawach, w szczególności pozwalających na monitorowanie terminowości załatwiania tych spraw. Uondfp nie określa terminu rozpoznania wniosku o ukaranie, jednakże Przewodniczący GKO założył, że załatwienie sprawy przez komisję orzekającą nie powinno trwać dłużej niż 180 dni. Wyznaczenie tego terminu służyć ma zapobieganiu przewlekłości postępowań przed komisjami orzekającymi. Komisje orzekające przedstawiały kwartalne raporty w terminie do 15 dnia miesiąca przypadającego po zakończeniu każdego kwartału. Analiza informacji uzyskanych na podstawie składanych raportów pozwoliła na ocenę sprawności załatwiania spraw przez poszczególne komisje orzekające. W związku z informacjami wynikającymi z przekazanych raportów, Przewodniczący GKO zwracał się do przewodniczących wybranych komisji orzekających o przekazanie informacji związanych z długim okresem załatwiania spraw. Wyniki ww. analizy obrazuje poniższy wykres.

Liczba spraw niezakończonych pomimo upływu 180 dni od daty wpływu (czerwony kolor na wykresie) stanowi 14,4 % ogółu spraw niezakończonych.

Wykres nr 5: Sprawy pozostające do rozpoznania w komisjach orzekających w 2016 r. (stan na 31 XII 2016 r.)



Uwzględniając dane wynikające z kwartalnych raportów, Przewodniczący GKO wystąpił do części przewodniczących komisji orzekających pierwszej instancji o podjęcie działań zmierzających do poprawy efektywności rozpoznawania spraw.

- 2) Przewodniczący GKO, wystosował do wszystkich przewodniczących Komisji Orzekających I instancji pismo zawierające wyjaśnienia w zakresie problemów, które pojawiają się (lub mogą pojawić się) w pracy poszczególnych komisji orzekających.
- 3) Ponadto do poszczególnych komisji orzekających Przewodniczący GKO kierował indywidualne wystąpienia dotyczące:
 - wyznaczania do załatwiania spraw składu orzekającego i protokolanta, a także wyznaczania do składów orzekających osób, których udział w rozpoznaniu spraw nie będzie budził wątpliwości, co do ich bezstronności,
 - konieczności niezwłocznego przesyłania prawomocnych orzeczeń, w celu wpisania ich do rejestru prowadzonego przez GKO.
- 4) Ponadto, mając na względzie jednolite stosowanie przepisów uondfp, Przewodniczący GKO w odpowiedzi na wystąpienie jednego z przewodniczących komisji orzekającej pierwszej instancji przedstawił wyjaśnienia w zakresie możliwości dochodzenia i egzekwowania kosztów postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w przypadku zatarcia ukarania.
- 5) W art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1429) określono limity wydatków jednostek sektora finansów publicznych na okres 10 lat wykonywania tej ustawy: na 2016 r. przewidziana kwota wynosiła 11 690 tys. zł. W myśl powołanego artykułu, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do monitorowania wykorzystania tych środków, aby w przypadku zagrożenia przekroczenia wyznaczonego limitu wprowadzić mechanizm korygujący. W związku z prowadzonym przez Ministerstwo Finansów monitoringiem wskazać można, że wydatki budżetu państwa na funkcjonowanie systemu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w 2016 r. wyniosły około 8 548 tys. zł, w tym wynagrodzenia dla osób pełniących funkcje rzeczników lub będących członkami komisji orzekających – około 4 546 tys. zł, a pozostałe koszty – około 4 002 tys. zł. Przedstawione dane, wyliczone na podstawie wydatków poniesionych do końca trzeciego kwartału oraz planowanych kosztów na czwarty kwartał 2016 r., wskazują, że przewidywany limit nie został przekroczony.

8. Szkolenia i działalność informacyjna.

- a. W 2016 r. odbyły się 2 szkolenia dla członków Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych.

Na szkoleniach omówiono w szczególności problematykę dotyczącą:

- dochodzenia odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w świetle art. 24 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych po wprowadzeniu istotnych nowelizacji ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych i ustawy – Prawo zamówień publicznych,
- zasad sporządzania protokołu z rozprawy,
- charakteru odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- finansowania zadań z zakresu promocji gminy – biorąc pod uwagę ocenę z punktu widzenia odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- zagadnień z zakresu kar w postępowaniu o naruszenie dyscypliny finansów publicznych i zasady ich wymiaru,
- nowelizacji Prawa zamówień publicznych,
- granic związania Głównej Komisji Orzekającej zakresem odwołania od orzeczenia komisji orzekającej pierwszej instancji,
- zagadnień z zakresu - pojęcia zobowiązania w prawie cywilnym i finansowym w kontekście art. 15 i 16 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- zagadnień dotyczących odpowiedzialność za dokonywanie wydatków na podstawie regulaminów pracy, czy układów zbiorowych pracy, niezgodnych z prawem powszechnie obowiązującym (w szczególności przepisami branżowymi).

- b. W 2016 r. kontynuowano opracowywanie „Biuletynu orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych” - zawierającego wybór orzeczeń GKO, komisji orzekających pierwszej instancji oraz wyroków WSA i NSA, przy czym Biuletyn za 2016 r. został przygotowany tylko w formie elektronicznej i zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Ponadto, na portalu Ministerstwa Finansów, znajduje się baza orzecznictwa GKO (orzeczenia

wydane od 1 lipca 2005 r.). Publikowanie Biuletynu, jak też prowadzenie bazy orzecznictwa, ma służyć poszerzeniu wiedzy z zakresu finansów publicznych oraz wspomaganiu funkcji prewencyjnej orzeczeń. Działania te mają również na celu wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 44a uondfp, to jest zapewnienie jednolitego stosowania przepisów o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez organy orzekające w sprawach o takie naruszenie.

9. Najważniejsze orzeczenia GKO.

Spośród orzeczeń wydanych przez GKO w 2016 r. na szczególną uwagę zasługują:

- orzeczenie z 25 stycznia 2016 r. sygn. akt BDF1.4800.151.2015, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 11 uondfp),
- orzeczenie z 28 stycznia 2016 r. sygn. akt. BDF1.4800.156.2015, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 8 pkt 1, art. 11 oraz art. 18 pkt 1 i 2 uondfp),
- orzeczenie z 25 lutego 2016 r. sygn. akt. BDF1.4800.145.2015, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 17 ust. 6 uondfp),
- orzeczenie z 10 marca 2016 r. sygn. akt. BDF1.4800.167.2015, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 17 ust. 1c uondfp),
- orzeczenie z 12 maja 2016 r. sygn. akt BDF1.4800.2.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 11 uondfp),
- orzeczenie z 20 czerwca 2016 r. sygn. akt BDF1.4800.24.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 14 pkt 1-3, art. 15 oraz art. 17 ust. 1b pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 12 września 2016 r. sygn. akt. BDF1.4800.46.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 8 pkt 1, art. 11, art. 15 oraz art. 18 pkt 1 uondfp),

- orzeczenie z 19 września 2016 r. sygn. akt BDF1.4800.28.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 5 ust. 1 pkt 2 uondfp),
- orzeczenie z 17 października 2016 r. sygn. akt BDF1.4800.57.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 15 oraz art. 18 pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 27 października 2016 r. sygn. akt. BDF1.4800.47.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 17 ust. 1 pkt 1 uondfp),
- orzeczenie z 14 listopada 2016 r. sygn. akt BDF1.4800.71.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 17 ust. 1 pkt 3 uondfp),
- orzeczenie z 5 grudnia 2016 r. sygn. akt. BDF1.4800.48.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 15 i art. 16 ust. 1 uondfp),
- orzeczenie z 8 grudnia 2016 r. sygn. akt BDF1.4800.62.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 9 pkt 2 i 3 uondfp),
- orzeczenie z 15 grudnia 2016 r. sygn. akt. BDF1.4800.78.2016, opublikowane w bazie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (przyporządkowane do art. 17 ust. 1c uondfp).

II

Działalność komisji orzekających pierwszej instancji w 2016 r.

1. Zagadnienia ogólne.

a) Organami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji są komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Działają one na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Komisja orzeka na rozprawie lub posiedzeniu rozpoznając wniosek o ukaranie, który wniósł rzecznik dyscypliny finansów publicznych.

b) Struktura organizacyjna.

Komisjami orzekającymi, zgodnie z art. 46 uondfp, są:

- Wspólna Komisja Orzekająca;
- międzyresortowe komisje orzekające przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, ministrze właściwym do spraw administracji publicznej oraz Ministrze Sprawiedliwości (zwane dalej międzyresortowymi komisjami orzekającymi);
- Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- regionalne komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych (zwane dalej regionalnymi komisjami orzekającymi) – 16 komisji.

c) Przewodniczących komisji orzekających i ich zastępców powołuje i odwołuje, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezes Rady Ministrów. Są oni powoływani spośród kandydatów zgłoszonych przez uprawnione podmioty (Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministrów i prezesów regionalnych izb obrachunkowych). Członków komisji orzekających powołuje i odwołuje, na wniosek przewodniczącego komisji orzekającej, Prezes Rady Ministrów, przy czym przewodniczący międzyresortowych komisji orzekających występują do odpowiednich, uprawnionych podmiotów o przedstawienie kandydatów na członków określonej komisji.

Przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i członków Wspólnej Komisji Orzekającej powołuje i odwołuje Prezydent RP, spośród kandydatów zgłoszonych przez uprawnione podmioty.

Na podstawie informacji, które wpływają do Ministerstwa Finansów, w 2016 r. w komisjach orzekających pierwszej instancji działało około 230 osób.

Międzyresortowa Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Ministrze Sprawiedliwości oraz Międzyresortowa Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, zakończyły kadencje 28 lutego 2016 r. Natomiast Międzyresortowa Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrze właściwym do spraw administracji publicznej zakończyła kadencję 8 marca 2016 r. Powyższe spowodowało przerwę w działalności wskazanych komisji, co miało negatywny wpływ na liczbę załatwionych spraw.

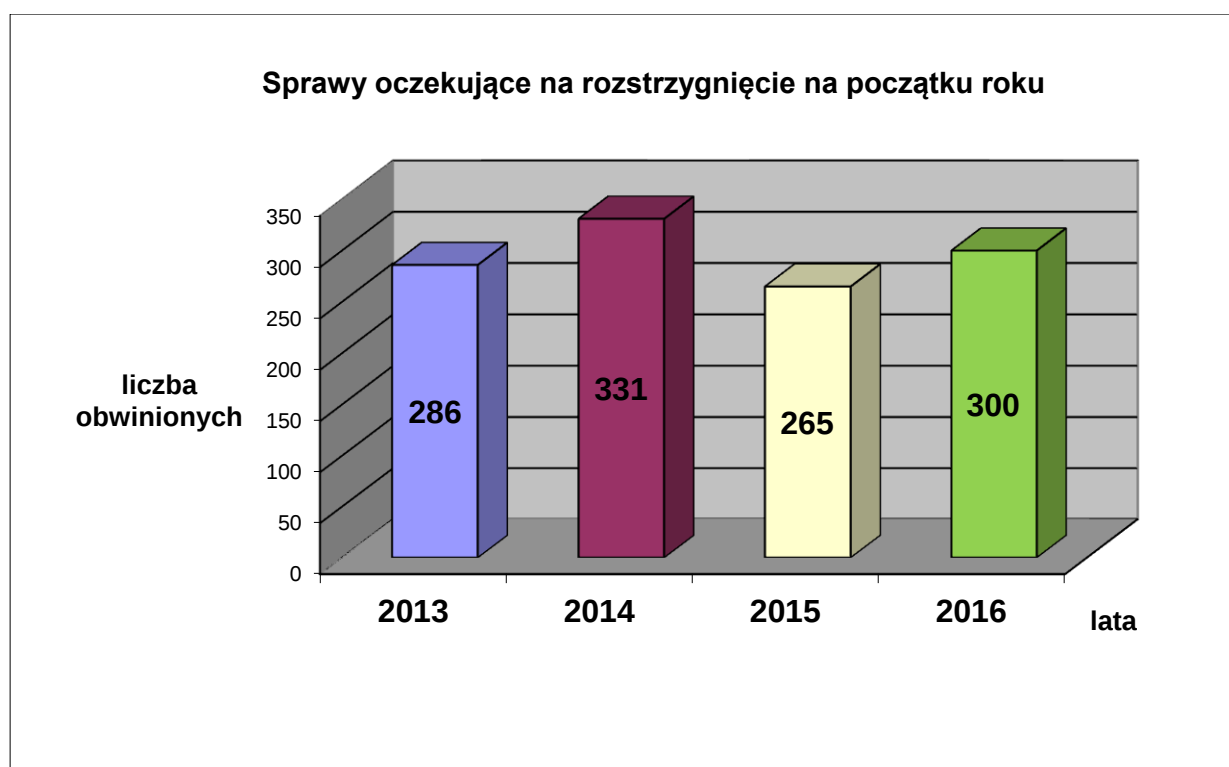
2. Sprawy pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym.

a) Sprawy oczekujące na rozpoznanie na początku roku sprawozdawczego

Na początku 2016 r. w komisjach orzekających pierwszej instancji oczekiwały na rozstrzygnięcie wnioski o ukaranie dotyczące 300 obwinionych (patrz zał. nr 1, 2 i 3), w tym:

- w regionalnych komisjach orzekających – 250 obwinionych,
- w międzyresortowych komisjach orzekających – 50 obwinionych.

Wykres nr 1: Sprawy oczekujące na rozstrzygnięcie wg stanu na początek roku sprawozdawczego (ujęcie porównawcze lata 2013 – 2016)

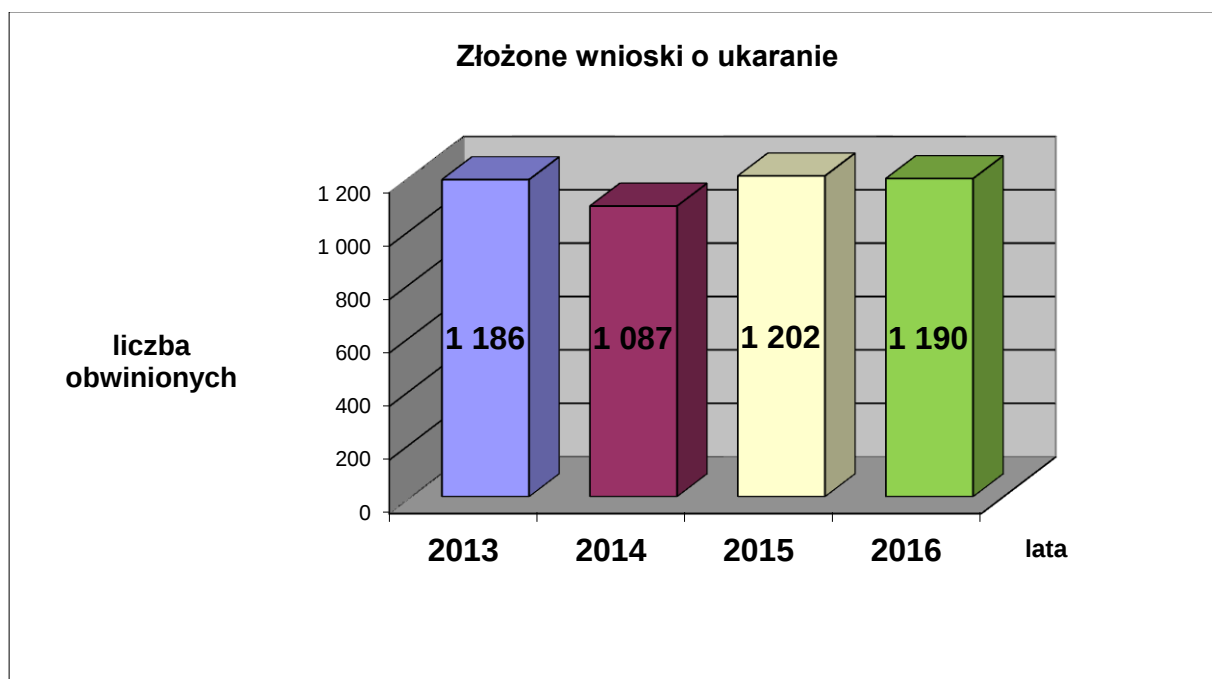


b) Sprawy, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym

W 2016 r. do komisji orzekających pierwszej instancji wpłynęły wnioski o ukaranie dotyczące 1 190 obwinionych, przy czym do:

- regionalnych komisji orzekających – wobec 1 053 obwinionych,
- międzyresortowych komisji orzekających – wobec 134 obwinionych,
- Wspólnej Komisji Orzekającej – wobec 1 obwinionego i do Komisji Orzekającej przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – wobec 2 obwinionych.

Wykres nr 2: Sprawy, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym
(ujęcie porównawcze lata 2013 - 2016)



Ponadto, GKO zwróciła do ponownego rozpoznania sprawy dotyczące 54 obwinionych (do regionalnych komisji orzekających - sprawy dotyczące 41 obwinionych i do międzyresortowych komisji orzekających – sprawy dotyczące 13 obwinionych).

W komisjach orzekających pierwszej instancji pozostawały zatem łącznie do rozpoznania w 2016 r. sprawy dotyczące 1544 obwinionych.

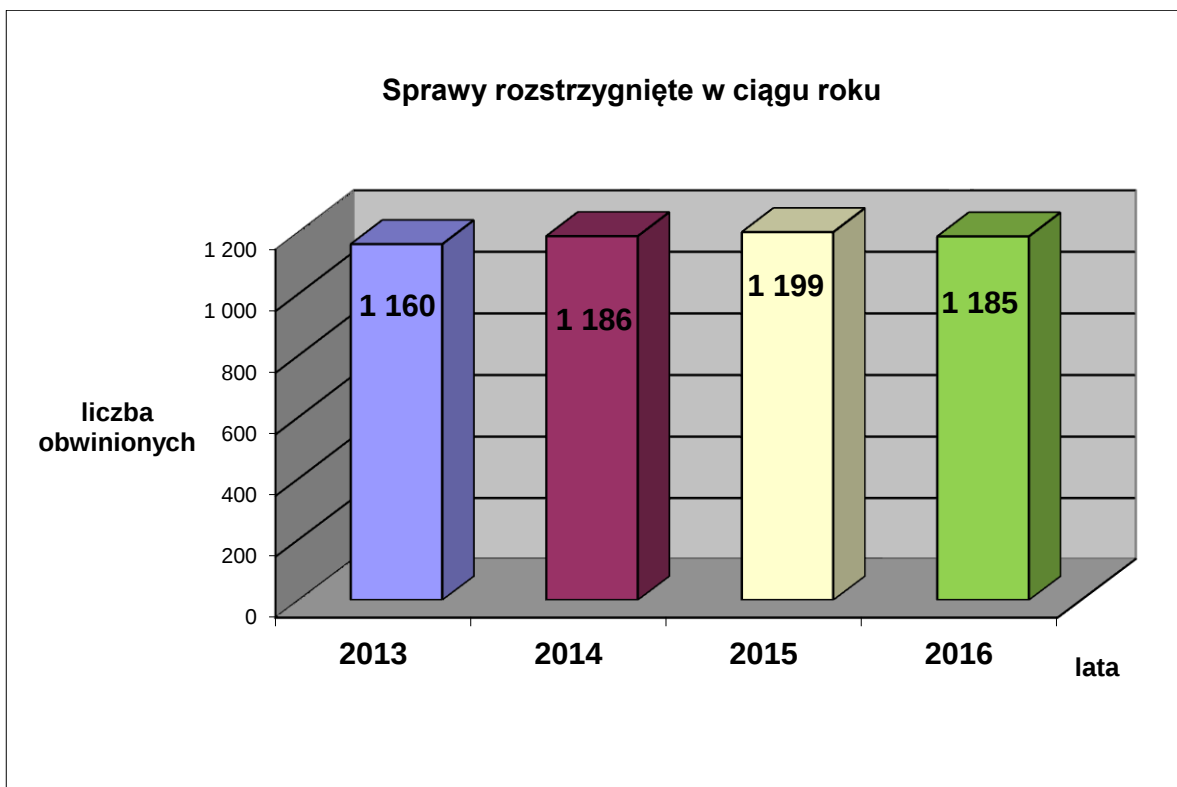
3. Sprawy rozstrzygnięte w roku sprawozdawczym.

- a) Komisje orzekające pierwszej instancji wydały w 2016 r. rozstrzygnięcia wobec 1 185 obwinionych, w tym:

- regionalne komisje orzekające – wobec 1 067 obwinionych,
- międzyresortowe komisje orzekające – wobec 117 obwinionych,
- Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – wobec 1 obwinionego.

Na koniec roku do rozstrzygnięcia pozostały wnioski o ukaranie dotyczące 352 obwinionych, w tym w regionalnych komisjach orzekających – wobec 270 obwinionych, w międzyresortowych komisjach orzekających – wobec 80 obwinionych, we Wspólnej Komisji Orzekającej i w Komisji przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów po jednym obwinionym.

Wykres nr 3: Sprawy rozstrzygnięte w latach 2013 - 2016 (ujęcie porównawcze)



b) Z ogółu spraw rozstrzygniętych w 2016 r. przez regionalne komisje orzekające – dotyczących 1067 obwinionych – najwięcej spraw rozstrzygnęły:

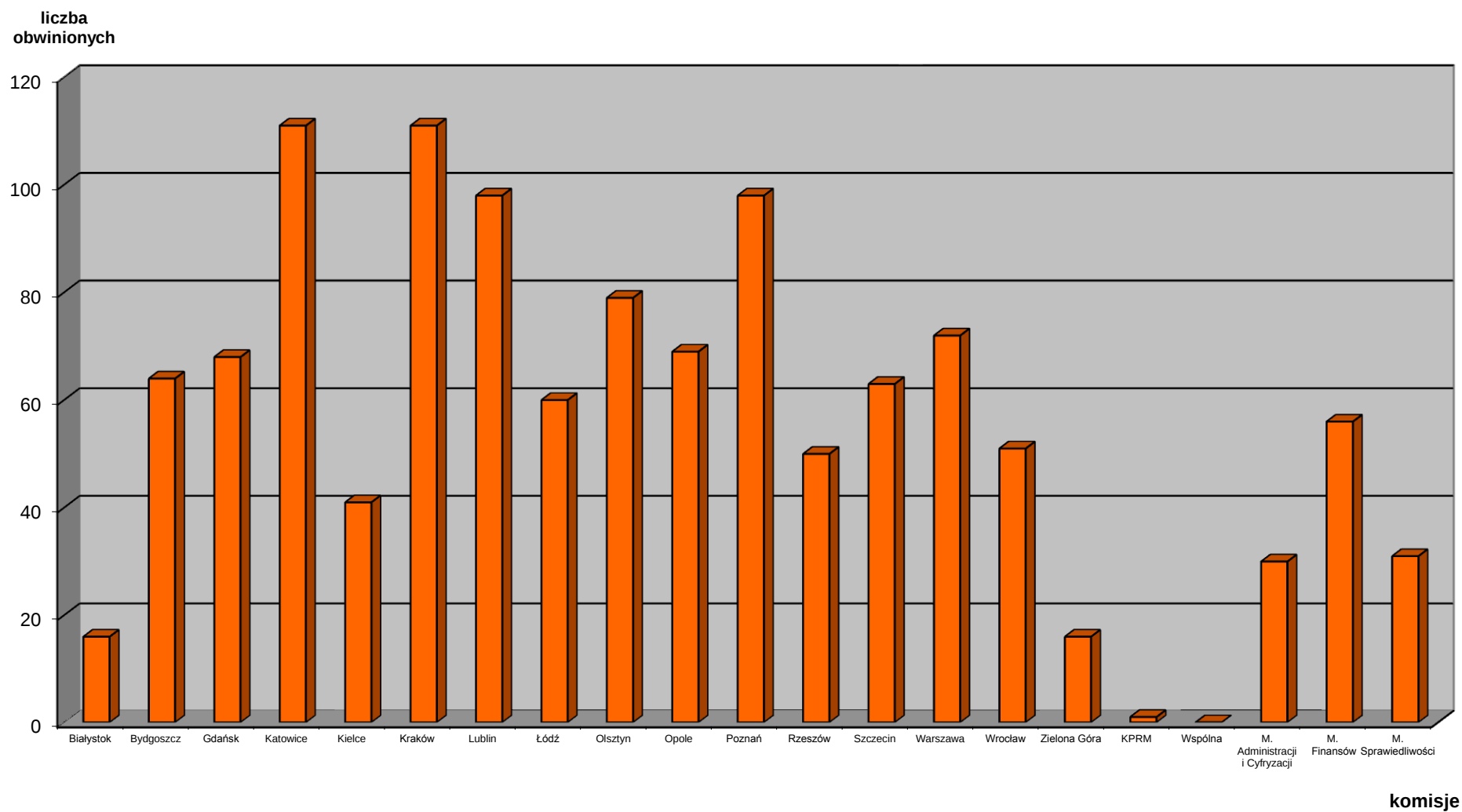
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Katowicach i Krakowie – każda w stosunku do 111 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Lublinie i Poznaniu

- każda w stosunku do 98 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Olsztynie
 - w stosunku do 79 obwinionych,
 - a najmniej Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Białymstoku i w Zielonej Górze – każda w stosunku do 16 obwinionych.

Z ogółu spraw rozstrzygniętych w 2016 r. przez międzyresortowe komisje orzekające – dotyczących 117 osób – najwięcej spraw rozstrzygnęła Międzyresortowa Komisja Orzekająca przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych – w stosunku do 56 obwinionych.

Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – orzekła w stosunku do 1 obwinionego, a Wspólna Komisja Orzekająca nie rozstrzygała spraw w 2016 r.

**Wykres nr 4: Sprawy rozstrzygnięte w ciągu roku sprawozdawczego 2016
przez poszczególne komisje orzekające**



Powyższe dane wskazują na utrzymujące się dysproporcje w obciążeniu pracą poszczególnych komisji orzekających. Zdecydowana większość, tj. 90 % spraw rozstrzygana jest przez regionalne komisje orzekające.

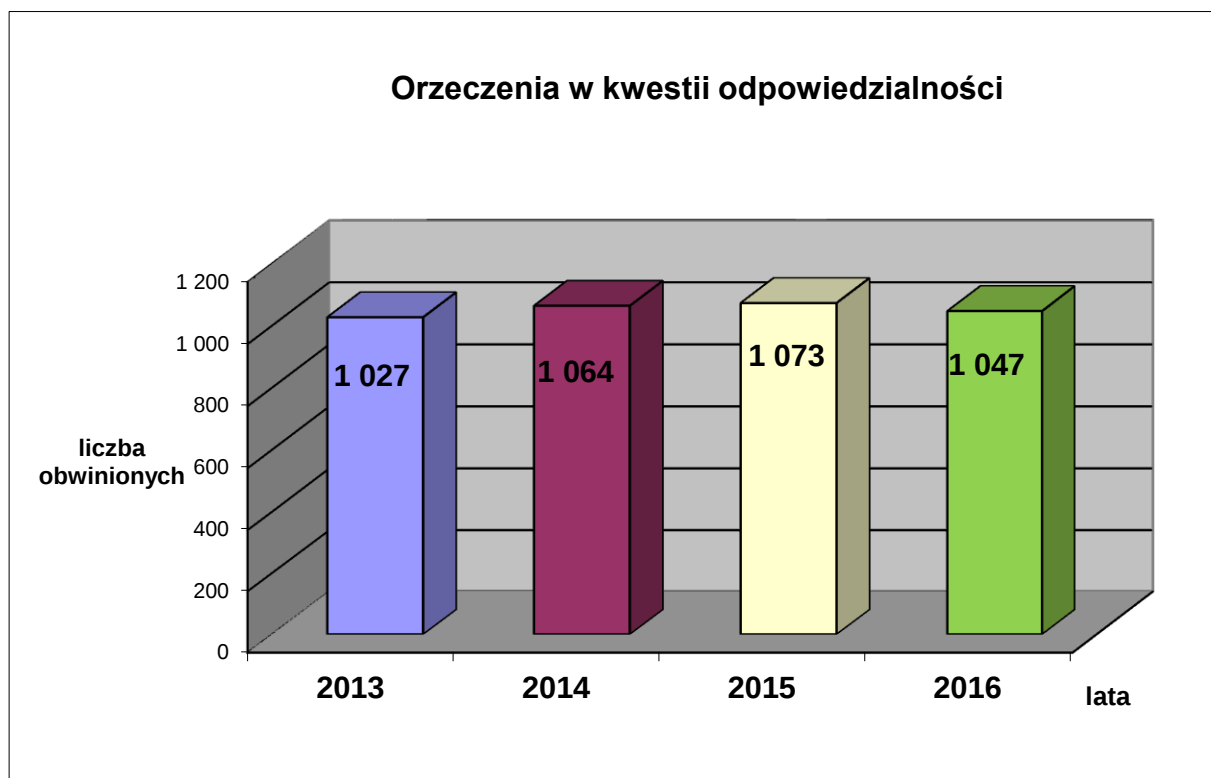
4. Sposób rozstrzygnięcia spraw w roku sprawozdawczym.

Na podstawie art. 135 ust. 1 uodfp, komisje orzekające rozpoznają wnioski o ukaranie składane przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych i wydają orzeczenia o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, uniewinnieniu albo umorzeniu postępowania.

Komisje orzekające pierwszej instancji wydały w 2016 r. orzeczenia wobec 1047 obwinionych, na mocy których:

- a) uniewinniono 286 osób, tj. 27,3 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, w tym w:
 - regionalnych komisjach orzekających 247 osób, co stanowi 86,4 % wszystkich uniewinnionych,
 - międzyresortowych komisjach orzekających 38 osób, co stanowi 13,3 % wszystkich uniewinnionych,
 - w Komisji Orzekającej przy Szeffie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów 1 osobę, co stanowi 0,3 % wszystkich uniewinnionych,
- b) uznano odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych 761 osób, tj. 72,7 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, z tego:
 - regionalne komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – w stosunku do 695 osób, co stanowi 91,3 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność,
 - międzyresortowe komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – w stosunku do 66 osób, co stanowi 8,7 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność.

Wykres nr 5: Orzeczenia w kwestii odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych wydane w latach 2013 – 2016 (ujęcie porównawcze)



Ponadto, umorzono postępowanie wobec 138 osób, przy czym w:

- regionalnych komisjach orzekających wobec 125 osób,
- międzyresortowych komisjach orzekających wobec 13 osób.

Wnioski o ukaranie rozpoznane w 2016 r., najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Rzeszowie – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 50 obwinionych, 39 osobom (czyli 78 %) nie przypisano odpowiedzialności,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Bydgoszczy – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 64 obwinionych, 38 osobom (czyli 59,4 %) nie przypisano odpowiedzialności,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Katowicach – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 111 obwinionych, 65 osobom (czyli 58,6 %) nie przypisano odpowiedzialności.

Ponadto Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów rozpoznała jedną sprawę, uniewinniając obwinionego.

5. Orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Zgodnie z art. 31 uondfp, komisje orzekające mogą wymierzyć karę upomnienia, nagany, karę pieniężną oraz karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, na podstawie art. 36 uondfp, komisje orzekające mogą odstąpić od wymierzenia kary.

a) Spośród 761 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 695 obwinionym odpowiedzialność przypisały regionalne komisje orzekające,
- 66 obwinionym odpowiedzialność przypisały międzyresortowe komisje orzekające.

Z ogólnej liczby 761 osób uznanych za odpowiedzialne za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ukarano 334 osoby, tj. 43,9 %, w tym:

- 295 osób w regionalnych komisjach orzekających,
- 39 osób w międzyresortowych komisjach.

Z ogólnej liczby 761 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wobec 427 osób (56,1 %) odstąpiono od wymierzenia kary, w tym:

- 400 osób w regionalnych komisjach orzekających,
- 27 osób w międzyresortowych komisjach orzekających.

Z 427 osób, wobec których odstąpiono od wymierzenia kary, najczęściej takie orzeczenia zapadły w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Katowicach – 41 osób, co stanowi 89,1 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Kielcach – 21 osób, co stanowi 77,8 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Lublinie – 53 osób, co stanowi 72,6 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

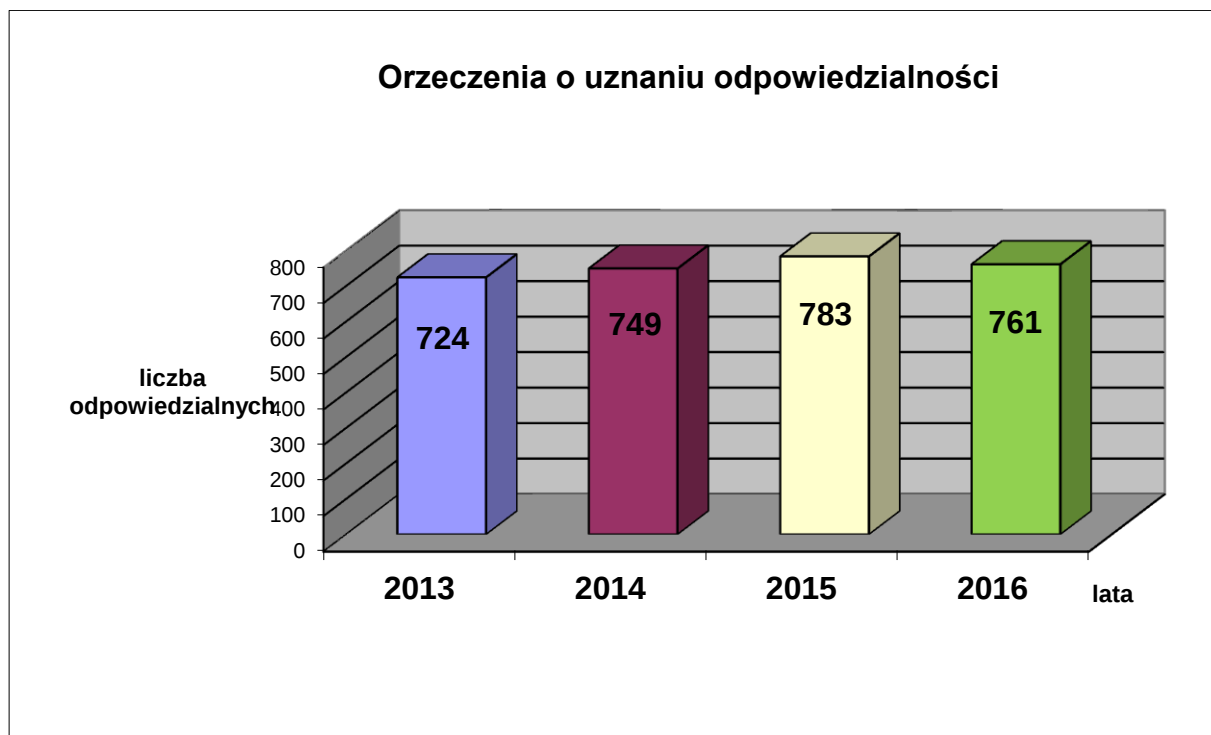
najrzadziej w Międzyresortowej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrze właściwym do spraw administracji

publicznej – 4 osoby, co stanowi 22,2 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

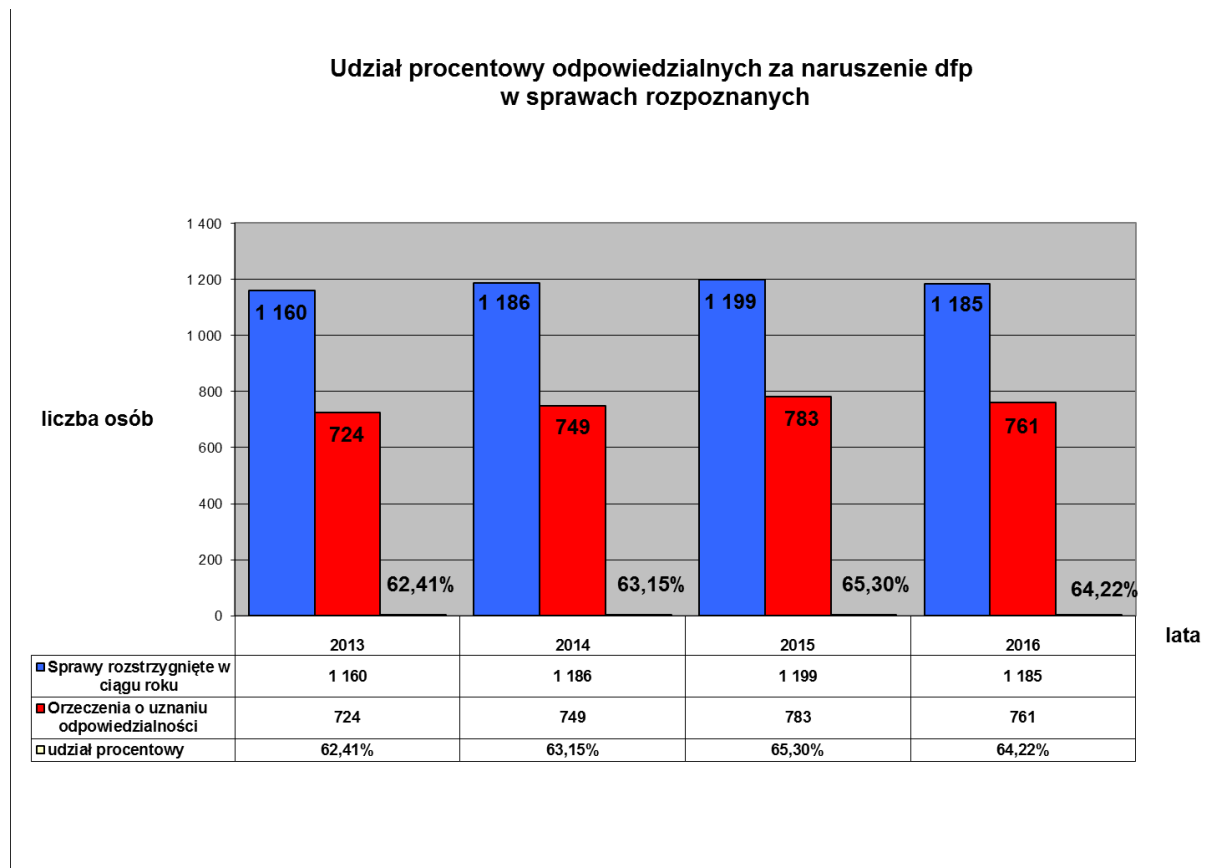
Najczęściej komisje orzekające pierwszej instancji, odstępując od wymierzenia kary, wskazywały na następujące okoliczności:

- uprzednią niekaralność obwinionego,
- wyróżnianie się obwinionego przed popełnieniem naruszenia, wzorowym spełnieniem obowiązków zawodowych,
- niską szkodliwość popełnionego naruszenia dla finansów publicznych,
- podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania uchybień.

Wykres nr 6: Orzeczenia o uznaniu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ujęcie porównawcze lata 2013 – 2016)



Wykres nr 7: Stosunek procentowy rozpoznanych wniosków o ukaranie (osób) w poszczególnych latach do liczby osób, w stosunku do których wydano orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych



Zgodnie z art. 167 ust. 1 uondfp, każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zwraca – na rzecz Skarbu Państwa – koszty postępowania. Koszty te określa się ryczałtowo w wysokości 10 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

W roku 2016 łączna wysokość orzeczonych kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa wyniosła 221 991,31 zł, a wyegzekwowano 204 143,25 zł.

6. Kary za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

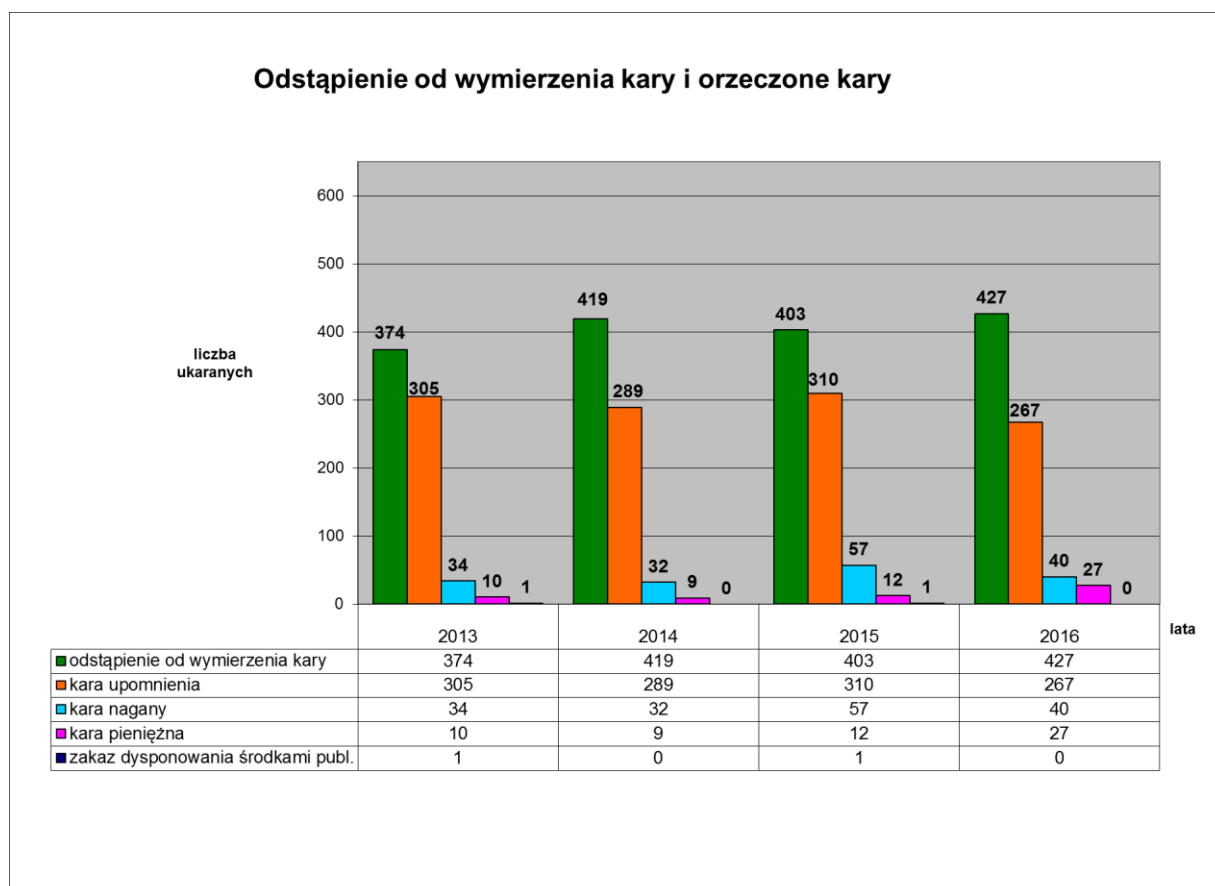
W 2016 r. spośród 334 osób ukaranych:

- karą upomnienia ukarano 267 osób (79,9 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 239 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 28 osób,

- karą nagany ukarano 40 osób (11,9 % ukaranych), w regionalnych komisjach orzekających 39 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 1 osobę,
- karą pieniężną ukarano 27 osób (8,1 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 17 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 10 osób, średnia wysokość kary pieniężnej wyniosła 3 849,30 zł.

Na nikogo nie nałożono kary zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

Wykres nr 8: Liczba osób, w stosunku do których odstąpiono od wymierzenia kary oraz orzeczono poszczególne rodzaje kar w latach: 2013 - 2016



7. Rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania.

Komisje orzekające pierwszej instancji w roku 2016 umorzyły postępowania w zakresie 146 zarzutów. Umorzenie postępowania było wynikiem ustalenia, że:

- stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy – 120 zarzutów, co stanowi 82,2 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 111 zarzutów, w międzyresortowych komisjach orzekających – 9 zarzutów,
- nastąpiło przedawnienie orzekania – 9 zarzutów, co stanowi 6,2 %, wszystkie w regionalnych komisjach orzekających,
- w zarzucanym czynie brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych – 3 zarzuty, co stanowi 2,1 %, wyłącznie w regionalnych komisjach orzekających,
- zarzucanego czynu nie popełniono – 2 zarzuty, co stanowi 1,4% wyłącznie w międzyresortowych komisjach orzekających,
- inne – 12 zarzutów, co stanowi 8,2 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 11 zarzutów i w międzyresortowych komisjach orzekających – 1 zarzut.

8. Przypisane naruszenia dyscypliny finansów publicznych według poszczególnych artykułów uondfp.

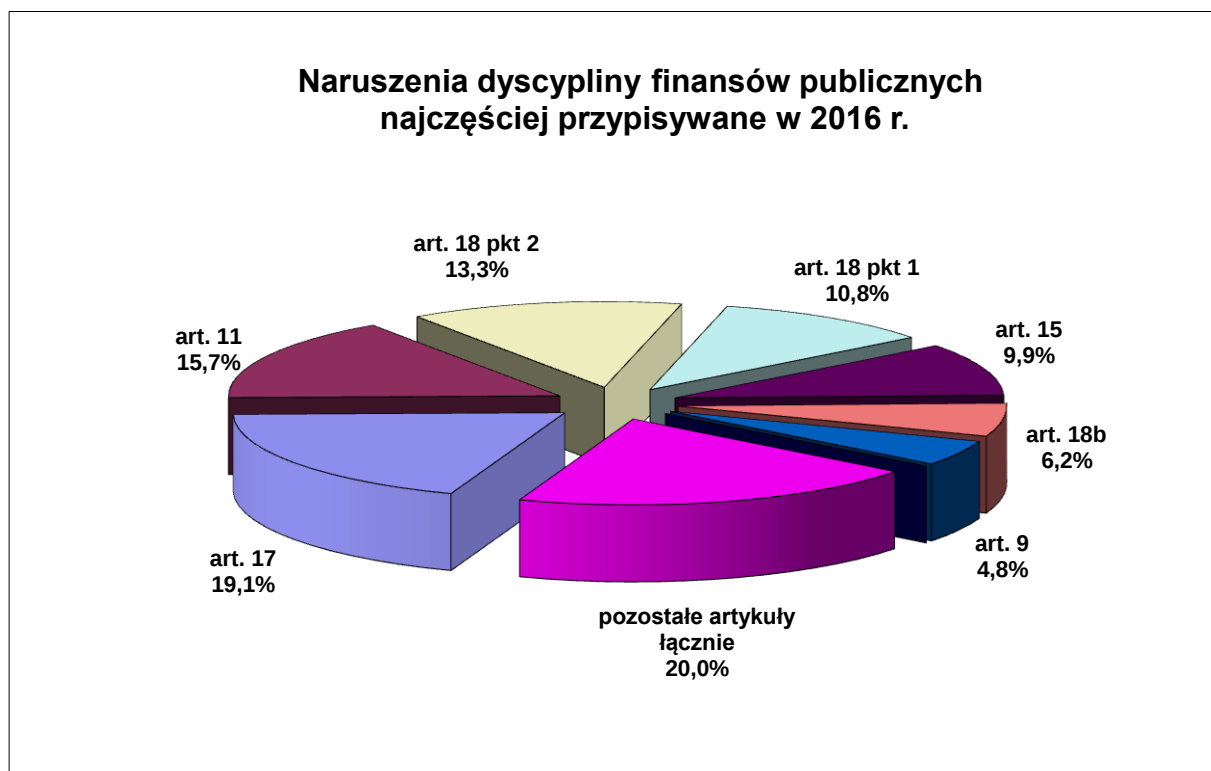
Osobom odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przypisano najliczniej popełnienie naruszeń dotyczących:

- a) zaniechania przeprowadzenia lub rozliczenia inwentaryzacji oraz nieprawidłowości w zakresie sprawozdawczości z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowywania (241 naruszeń, co stanowi 24,2 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 233 naruszenia i w międzyresortowych komisjach orzekających - 8 naruszeń),
- b) zamówień publicznych (191 naruszeń, co stanowi 19,1 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających – 170 naruszeń, w międzyresortowych komisjach orzekających – 21 naruszeń),
- c) dokonywania wydatków bez upoważnienia albo z przekroczeniem zakresu upoważnienia oraz z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków (157 naruszeń, co stanowi 15,7 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających – 145 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających – 12 naruszeń),
- d) zaciągania zobowiązań bez upoważnienia albo z przekroczeniem upoważnienia do zaciągania zobowiązań oraz z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania

zobowiązań (99 naruszeń, co stanowi 9,9 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 96 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających - 3 naruszenia),

- e) niedokonanie lub nienależyte dokonanie kontroli zgodności operacji gospodarczej lub finansowej z planem finansowym lub dokumentów dotyczących takiej operacji, jeżeli miało ono wpływ na dokonanie wydatku powodującego przekroczenie planu finansowego lub zaciągnięcie zobowiązania niemieszczącego się w planie finansowym jednostki (62 naruszenia, co stanowi 6,2% wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 61 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających - 1 naruszenie),
- f) wydatkowania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację, nierozliczenia w terminie otrzymanej dotacji, niedokonania w terminie zwrotu dotacji w należytej wysokości (48 naruszeń, co stanowi 4,8 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 39 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających - 9 naruszeń).

Wykres nr 9: Udział procentowy naruszeń dyscypliny finansów publicznych, które były najczęściej przypisywane w 2016 r., w ogólnej liczbie przypisanych czynów



Nikommu nie przypisano odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych związane z zawarciem umowy koncesji (art. 17a), przeznaczeniem środków z rezerwy na inny cel (art. 12) oraz z przyznawaniem i przekazywaniem środków unijnych lub zagranicznych (art. 13 pkt 1, 2, 3, 4, 5, 9).

9. Sprawy pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego.

Na koniec roku 2016 w komisjach orzekających pierwszej instancji pozostało do rozpoznania 352 sprawy, z czego:

- w stosunku do 270 obwinionych – w regionalnych komisjach orzekających,
- w stosunku do 80 obwinionych – w międzyresortowych komisjach orzekających,
- po jednym obwinionym we Wspólnej Komisji Orzekającej i w Komisji Orzekającej przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Na koniec 2016 r. najmniej spraw pozostało do rozpoznania w regionalnych komisjach orzekających przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w:

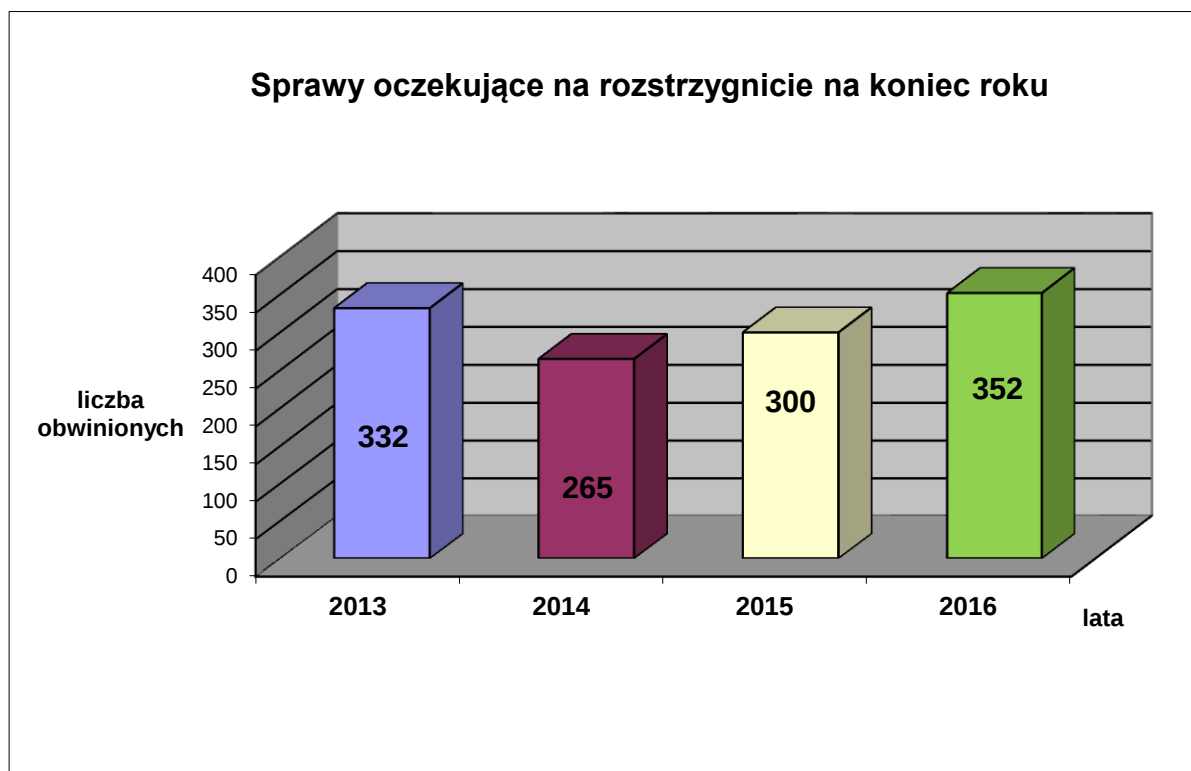
- Kielcach i Zielonej Górze – w każdej, w stosunku do jednego obwinionego,
- Białymstoku – w stosunku do 2 obwinionych,
- Opolu – w stosunku do 3 obwinionych,

Najwięcej spraw do rozpoznania pozostało w regionalnych komisjach orzekających przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w:

- Wrocławiu – w stosunku do 44 obwinionych,
- Krakowie – w stosunku do 41 obwinionych,
- Poznaniu – w stosunku do 29 obwinionych,
- Łodzi – w stosunku do 28 obwinionych
- Katowicach – w stosunku do 26 obwinionych,
- Olsztynie – w stosunku do 25 obwinionych

Najwięcej spraw, spośród międzyresortowych komisji orzekających, pozostało na koniec roku w Międzyresortowej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrze właściwym do spraw administracji publicznej – w stosunku do 40 obwinionych.

Wykres nr 10: Sprawy pozostające do rozpoznania wg stanu na koniec roku
(ujęcie porównawcze lata 2013 – 2016)



Załączniki:

1. Załącznik Nr 1 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2016 do Regionalnych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych.
2. Załącznik Nr 2 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2016 do Międzyresortowych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
3. Załącznik Nr 3 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2016 do komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych – zbiorczo.
4. Załącznik Nr 4 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2013 – 2016 – zbiorczo w ujęciu porównawczym.

Opracowanie: *Biuro Dyscypliny Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów ,
Wydział I Głównej Komisji Orzekającej S. Mosór, A. Jedlińska
Stanowisko Pracy ds. Analiz i Sprawozdawczości M. Zych*

Akceptacja: *Z. Zieliński, Dyrektor Biura Dyscypliny Finansów Publicznych*